

Barraca de cal Mataporcs

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Casetes Montané - Can Julià
Emplaçament Prop de la fàbrica de can Garcia, al sud-oest
Alçada: 229m

Coordenades:

Latitud: 41.37898
Longitud: 1.9147
UTM Est (X): 409249
UTM Nord (Y): 4581397

Classificació

Número de fitxa 08295-18
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 9219001DF0881N
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dj., 08/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al nord. La seva planta és circular i la porta d'accés presenta la llinda plana. No ha estat restaurada donat que es troba en bon estat de conservació. Conté una fornícula amb arc primitiu (o d'ametlla), un paravent al costat dret i una cisterna a l'esquerra per recollir l'aigua de la pluja.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra (codi 7754) i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana (BV012).

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

